# Послання Апостола Юди 1

Привіт 1-2; лжевчителі 3-7; їхня гординя і розбещеність 8-16; пересторога 17-25

1 Юда, слуга Ісуса Христа, брат Якова, покликаним, любим у Бозі Отці і збереженим Ісусові Христові:

2 хай милосердя, мир і любов вам примножиться!

3 Любі, докладаючи всієї пильности написати вам про наше спільне спасіння, вважаю за конечне написати вам, щоб заохотити вас боротися за віру, раз назавжди передану святим.

4 Бо до вас просмикнулись деякі люди, що були здавна призначені на засуд: безбожні, які благодать Бога нашого обертають на розпусту й відрікаються від нашого єдиного Владики і Господа Ісуса Христа.

5 Я хочу нагадати вам, - хоч знаєте все, - що Господь, визволивши людей з Єгипетського краю, згодом віддав на погибель тих, які не вірували.

6 І ангелів, що не зберегли свого достоїнства, а полишили власне житло, зберіг у кайданах вічних, під темрявою, на суд великого дня.

7 Так само Содом і Гомора з сусідніми містами, - які, подібно до них, віддались були розпусті й кинулися за іншим тілом, - лежать як приклад, скарані вічним вогнем.

8 Одначе і ці також в маячінні бруднять тіло, нехтують Божою владою і зневажають величчя.

9 І тоді, як сам архангел Михаїл, змагаючись із дияволом і сперечаючись із ним про тіло Мойсея, не наважився винести зневажливого суду, а сказав: "Нехай тебе Господь судить", -

10 то ці зневажають те, чого не знають; а що, немов та нерозумна звірина, з природи знають, -те їх погубляє.

11 Горе їм, бо вони пішли дорогою Каїна і, на відплату, потрапили в обман Валаама й у бунті Корея загинули.

12 Вони -підводні скелі на бенкетах ваших, які живляться безсоромно з вами й самих себе випасають; хмари безводні, вітрами гнані; дерева, що пізно восени безплідні, двічі померлі, вирвані з корінням;

13 люті морські хвилі, що власним соромом шумують; зорі блукаючі, яким пречорна темрява збережена повіки.

14 Про них також пророкував Енох, сьомий від Адама, кажучи: «Ось прибув Господь із своїми десятками тисяч святих,

15 щоб учинити суд над усіма й виявити всім безбожним усі вчинки їхньої безбожности, які вони безбожно накоїли, та всі зневаги, що проти нього говорили оті грішники безбожні.»

16 Вони ремствують, нарікають на свою долю й у своїх пожадливостях перебувають; уста ж

їхні промовляють гордовито, підлещуються для користи.
17 Ви ж, любі, пригадайте собі те, що вам передсказали апостоли Господа нашого Ісуса Христа,
18 які вам говорили: "Останнього часу будуть насмішники, що діятимуть у своїх похотях безбожних."
19 Це ті, що розбрат сіють, тварини, що не мають духу.
20 Ви ж, любі, що будуєтеся вашою найсвятішою вірою і молитесь у Святім Дусі,
21 бережіть себе самих у любові Божій, очікуючи милости Господа нашого Ісуса Христа для вічного життя.
22 Тих, що вагаються, старайтеся переконати;
23 інших рятуйте, вириваючи з вогню; до інших майте повне страху милосердя, ненавидьте навіть одежу, забруднену тілом.
24 Тому ж, хто може зберегти вас від занепаду й поставити перед славою своєю непорочними в радості,
25 єдиному Богу, Спасу нашому, через Ісуса Христа, Господа нашого - слава, велич, сила і могутність перед усіма віками і нині й по всі віки! Амінь.